

عنوان مقاله:

ضرورت تحدید مجازات زندان با تکیه بر تفاوت حبس و سجن در منابع و ادبیات فقهی

محل انتشار:

پژوهش نامه میان رشته ای فقهی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

غلامحسین الهام - دانشیار گروه حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه تهران

امیر وطنی - استادیار گروه حقوق دانشگاه خوارزمی

محبوبه حسن زاده - دانشجوی دکترای فقه و حقوق جزا دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

زندان در نصوص شرعی یک مجازات اصلی محسوب نمی شود بلکه به منزله ابزاری کاملاً استثنایی است که تنها در حد ضرورت به کار می رود. شارع به کارگیری مجازات زندان راتنها در موارد معدود جایز دانسته و هیچگاه آن را به عنوان ابزار اصلی در کیفر مجرمان در نظر نگرفته است. علیرغم این حقیقت، نظام حقوقی ایران، زندان را به عنوان مجازات غالب برای اکثر اعمال مجرمانه پیش بینی نموده که همین امر سبب شده از تبعات سوء ناشی از افزایش جمعیت کیفری زندان ها در امان نماند تا آنجا که آسیب های ناشی از زندان محوری، اندیشمندان حقوقی را به چاره اندیشی جهت رفع این معضل فراگیر واداشته است. غافل ازآنکه دلیل اصلی بروز بحران زندان و گسترش غیر معمول این مجازات در سیستم قضاییکشور، نادیده گرفتن نظر شرع مقدس در این زمینه است که خود از خلط مفهومی دو واژه حبس و سجن (زندان) نشات می گیرد. در این جستار بر آن هستیم تا با بررسی منابع وادبیات فقهی، ضمن اثبات تمایز حبس و زندان و انتقاد از نظام حقوقی ایران به سبب فاصلهگرفتن از نظام حقوقی اسلام در خصوص حدود اعمال مجازات زندان، گامی در راستایاصلاح و پالایش قوانین و کم کردن مجازات زندان از سیستم جزایی کشور برداریم.

کلمات کلیدی:

جرم، مجازات، حبس، زندان، تعزیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835199>

